24 Οκτωβρίου 2013

Μπροστά στο Σταυρό Σου..

«... Λυτρωτή μου, δεν αγαπάς τους ανθρώπους λιγότερο, όταν πονάς εξ αιτίας τους, από ό,τι τους αγαπούσες προτού σου προκαλέσουν αυτήν την οδύνη. Μέσα στην καρδιά, στο κέντρο της αμαρτίας μου –μισώντας αυτήν την αμαρτία- μ' αγαπάς μ' έναν τρόπο πολύ πιο αισθητό, με μιαν αγάπη που με τρυπάει πέρα ως πέρα...

... Κύριε, στέκομαι κάτω από το Σταυρό Σου μαζί με τη Μητέρα Σου, μαζί με τον αγαπημένο μαθητή, μαζί με τις γυναίκες που Σου έμειναν πιστές.

Τολμώ να υψώσω τα μάτια μου σε Σένα και ν' ατενίσω τη θυσία Σου. Σ' αυτό το αντίκρισμα μαθαίνω ό,τι δεν κατόρθωσα να μάθω ούτε και μέσα στα κείμενα του Ευαγγελίου.

Τα πόδια Σου είναι καρφωμένα στο ξύλο. Ο Σταυρός Σου είναι το πατητήρι όπου πατήθηκε το αληθινό σταφύλι. Ενώ μπορείς, δεν θέλεις να φύγεις. Σ' αυτή τη συνάντηση που μου όρισες με περιμένεις. Καρφωμένος στο Σταυρό υποτάσσεις τον εαυτό Σου σ' αυτήν την αναμονή μου. Μπορεί να μην έλθω. Μα Συ είσαι εκεί και μένεις εκεί όπου αφέθηκες να Σε καρφώσουν.

Τα χέρια Σου είναι απλωμένα. Ανοίγουν για να καλέσουν όλους τους ανθρώπους. Δεν θέλουν να κλείσουν. Τα καρφιά τα κρατούν σ' αυτή τη στάση που προκαλεί και αγκαλιάζει. Μου λένε σιωπηλά: «Έλα».

Το κεφάλι είναι γυρμένο. Το γέρνεις σε μια κίνηση που προσκαλεί. Αποδέχθηκες και συγκεφαλαίωσες τη θέληση του Θεού, συνεπώς τη δική Σου ως Υιού, του Πατρός και του Αγίου Πνεύματος. Κλίνεις το κεφάλι σαν δείγμα υποταγής σ' αυτό που απαιτεί η αγάπη των Τριών προς τους ανθρώπους.

Ταυτόχρονα το κεφάλι είναι γυρμένο προς αυτούς που βρίσκονται εκεί μπροστά Σου. Προς αυτούς που Σε αγάπησαν και προς εκείνους που φώναξαν «σταύρωσον

αυτόν». Είναι γυρμένο προς αυτούς που πονούν και πορεύονται στενάζοντες, προς εκείνους που αναζητούν χωρίς να το καταλαβαίνουν.
Τα μάτια Σου τώρα έχουν κλείσει. Μέσα στο ίδιο εσωτερικό όραμα βλέπουν τον Πατέρα και τους ανθρώπους. Προς τα δύο αυτά αντικείμενα της αγάπης Σου κατευθύνεται τώρα ολόκληρη η ύπαρξή Σου.
Το αίμα κυλάει απ' το μέτωπό Σου, απ' τα χέρια Σου, απ' το μαστιγωμένο σώμα Σου. Κυλάει αργά σε κόκκινα ρυάκια. Θα τρέξει επίσης κι απ' την τρυπημένη πλευρά Σου, σαν να είχε διαρραγεί η καρδιά Σου κάτω απ' την πίεση της οδυνωμένης αγάπης Σου. Το ποτήρι χύνεται σε σπονδή.
Ο ακάνθινος στέφανος πληγώνει το κεφάλι Σου. Τοποθετημένα κυκλικά αυτά τα αγκάθια μοιάζουν με τις αμαρτίες των ανθρώπων τις συγκεντρωμένες και τοποθετημένες τη μία δίπλα στην άλλη προκειμένου να φορτωθούν επάνω Σου. Όλες οι αμαρτίες των ανθρώπων δεμένες μαζί. Ο εβραίος ιερεύς απλώνοντας τα χέρια απέθετε τις αμαρτίες στο κεφάλι του εξιλαστήριου θύματος. Το ίδιο και οι άνθρωποι. Έβαλαν με τα χέρια τους το στεφάνι των αμαρτιών τους στο ευγενικότερο τμήμα του σώματός Σου, στο κεφάλι Σου.
Μα γύρω απ' το κεφάλι αυτό βλέπω ακτίνες φωτός. Ένας χρυσός φωτοστέφανος τυλίγει το μέτωπό Σου το ματωμένο. Αυτή η λάμψη δίνει το νόημά της στην οδυνηρή θέα. Εάν δεν την διέκρινα, θα σχημάτιζα μιαν ατελή εικόνα του Εσταυρωμένου. Διότι ο Εσταυρωμένος είναι Κύριος και Λυτρωτής.
Ιησού, μπροστά στο Σταυρό Σου δεν μιλάω πια ούτε καν σκέπτομαι. Έχω στηλώσει σε Σένα τα μάτια και σε κάθε αναπνοή μου, σε κάθε κτύπο της καρδιάς μου, θα ήθελα να χαραχθεί πιο βαθιά μέσα μου η εικόνα Σου. Έλα, χαράξου λοιπόν μέσα μου, ω Εσταυρωμένε, που ακτινοβολείς. Συ, που τα καρφιά καθήλωσαν πάνω στο Σταυρό, έλα να καρφωθείς στο σώμα μου, να καθηλωθείς στην ψυχή μου. Ας ήταν να μπορούσα να Σ' έχω πάντα μαζί μου, να Σε σφίγγω επάνω μου, Εσένα τον Αγαπημένο.
(Δεν θα μας καταλάβουν. Θα μιλήσουν για νοσηρή φαντασία. Μα είμαστε μαζί, Εσύ κι εγώ.)
Είμαι δικός Σου. Είμαι δικός Σου. Είμαι στα χέρια Σου. Δεν μπορώ παρά να ψελλίσω και να επαναλάβω αυτές τις λέξεις. Ας είσαι η σφραγίδα που εσφράγισε την καρδιά μου και τις αισθήσεις μου. Αυτή η εικόνα η τόσο αγαπημένη –τα χέρια Σου απλωμένα στο Σταυρό- ποτέ ας μη μ' αφήσει. Ας με σώζει στις ώρες του πειρασμού. Ας μην την αφήσω ποτέ να σπάσει ή να παλιώσει. Η σταθερότης και η διάρκειά της μέσα μου ας μου επιτρέψουν στο κλείσιμο της ημέρας μου, στο κλείσιμο της ζωής μου να πλησιάσω τρέμοντας, αλλά χαρούμενος τη γραμμή αυτών που θα έχουν κλήρο στη Βασιλεία Σου...
(από το βιβλίο «Ιησούς» του Λεβ Ζιλέ, σελίδα 123, 124-127)

Πηγή: synaxari-synaxari.blogspot.gr